

men derimod at få klarhed, få klarhed fra topmødet og også få klarhed om, hvorvidt det overhovedet giver mening at have en folkeafstemning, eller det ikke giver mening.

Kl. 16.45

(Kort bemærkning).

Martin Henriksen (DF):

Kan jeg tolke det sådan, at SF mener, at forfatningen nu er stendød, at den er færdig, og at der ikke kommer en forfatning for Europa? Kan jeg fortolke det sådan?

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jeg tror ikke, jeg har sagt noget overhovedet, der kunne fortolkes på den måde.

Jeg har sagt, at vi står i en krise, og den krise er det vigtigt at komme ud af på en konstruktiv måde. Alle kriser indeholder jo farer, men de indeholder også nogle muligheder for at udvikle noget, og for så er det vigtigt, at sagen bliver håndteret sådan, at vi ikke bliver kørt over af farerne, som jo rent faktisk er desintegration, men kommer ud af den på en ordentlig måde.

Det andet, jeg har sagt, er, at skal vi til folkeafstemning, skal det selvfølgelig kun være, hvis det er klart, hvad vi stemmer om. Så enkelt er det for så vidt.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så siger vi tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. Rune Lund.

Rune Lund (EL):

I Enhedslisten er vi store tilhængere af internationalt samarbejde. Vi er store tilhængere af, at mennesker skal kunne bevæge sig frit over landegrænser; vi er store tilhængere af internationale aftaler om miljø; vi er store tilhængere af internationale aftaler om nedrustning, og vi er store tilhængere af internationale aftaler om selvskabsskat og mange andre ting.

Men vi må konstatere, at EU-forfatningen er et skridt i den forkerte retning, og det hollandske nej og det franske nej er derfor en stor sejr for befolkningerne – ikke bare i EU, men i hele Europa og også i resten af verden på grund af den skadelige effekt, som EU-forfatningen vil have, ikke bare i Europa og i EU, men også i resten af verden.

Nejerner er et stort nederlag til de politikere, der i årevis har kørt hen over hovedet på befolkningerne i EU og hele tiden har prøvet at bilde

dem ind, at dette her er ikke noget, som har nogen særlig betydning; det er ikke noget, man behøver at blande sig i, og det er ikke noget, som på sigt vil føre i retning af det, som vi står med i dag, nemlig et forslag til en decideret EU-forfatning – en grundlov for EU.

Man må spørge sig selv: Hvornår vil EU-eliten lytte? Hvornår vil den lytte til folk, tage folks bekymringer alvorligt og tage folk alvorligt, når de siger: Dette her er et asocialt EU, og det vil vi ikke have; dette her bringer mere oprustning, og det vil vi ikke have; dette her svækker demokratiet for dig og mig og almindelige mennesker, folkelige bevægelser og græsrodder, og det vil vi heller ikke have. Det kunne være dejligt, hvis EU-eliten en dag ville vågne op og indse, at der er et stort problem her, og det ville være dejligt, hvis man ville tage folks bekymringer alvorligt i stedet for bare at proppe et internationalt samarbejde ned i halsen på folk.

Vi kan virkelig ikke forstå i Enhedslisten, at det åbenbart skal være en naturlov, at folk ikke skal kunne lide internationalt samarbejde i Europa, for sådan burde det ikke være. Tænk, hvis det var helt anderledes, så folk godt kunne lide de institutioner, som er omdrejningspunktet for det internationale samarbejde i Europa, så ville det være en helt anden situation end den situation, vi står i i dag.

Vi står nemlig i dag med en EU-forfatning, som vil betyde mere privatisering, mere udlicitering, mere nyliberalisme og et større pres for, at sådan noget som uddannelse og sundhed skal blive en handelsvare, som udenlandske koncerner kan tjene penge på; vi står med en EU-forfatning, som vil lave mere militær oprustning – medlemsstaterne forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet, det står direkte i EU-forfatningen – og vi står med en EU-forfatning, som på en lang række områder vil svække demokratiet, tage beslutningsmagten væk fra almindelige mennesker og fra de forsamlinger, hvor almindelige mennesker, græsrodder, fagforeninger og folkelige bevægelser har størst indflydelse på beslutningerne. Den politiske magt vil man flytte ned i lukkede korridorer i Bruxelles til EU-Kommissionen, som sammen med virksomheder og deres lobbygrupper i høj grad sætter dagsordenen, og den dagsorden kender vi godt. Det er en liberalistisk dagsorden. Det er en dagsorden om at give mere magt til markedet, en dagsorden om at give mere magt til de store selskaber og en dagsorden om, at va-